

Hoofdstuk 6

Het toneelgebeuren in de jaren dertig (1932-1939)

Op zaterdag 23 en zondag 24 januari 1932 bracht het Koninklijk Vlaams Toneel in zaal Casino "Onder Curatele", een van de succesrijke kluchten van het Duitse duo Arnold en Bach. Het talrijk opgekomen publiek genoot ten volle van de prestaties van de heren Gust en Lodewijk Bonnijns, Alfred Arkesteyn, Gust Tribout en Driessens, Bondroit, Vanduren en Jan Debaerdemaker. De hoofdrol werd met brio vertolkt door de heer Louis Knapen. Komische rollen waren hem zodanig op het lijf geschreven dat zijn verschijning op de scène reeds voldoende was om het publiek in stemming te brengen. Bij de dames werd vooral de puike vertolking van mevrouw Van Den Eynde geprezen.

De toneelversie van de bekende roman "Vriend Fritz" van de heren Erckmann en Chatrian werd door de vereniging opgevoerd op zaterdag 26 maart 1932. Het stuk kende slechts een matig succes, maar dixit de toenmalige verslaggever (hij tekende zijn commentaar met het pseudoniem Droogstoppel) werd het stuk gered door de uitstekende vertolking van de acteurs. In het bijzonder de heer Alfred Arkesteyn, met de vertolking van Fritz, "boeide door zijn prachtig spel". Ook de heer Gust Bonnijns kreeg een speciale vermelding: "Hij typeerde zijn rol uitstekend." De dames werden niet met naam genoemd en moesten het stellen met de vermelding "dat zij op de hoogte waren van hun taak". De decors waren de eenvoud zelve, "vol stijl en schoonheid" en de stoffering "beperkte zich tot het onontbeerlijke zodat alle aandacht aan het spel kon gewijd worden." (Moeten we hieruit afleiden dat er hoegenaamd niets op de scène stond?)

De muzikale omkadering was in handen van de heer Alois De Wael.

Uit krantenrecenties blijkt dat in diezelfde periode naast het Koninklijk Vlaams Toneel nog andere verenigingen zeer actief waren in zaal Casino, waaronder:

"De Vreugd des Winters", meestal met operettes zoals "Walsdroom" van Oscar Straus;

"De liberale jonge wacht", met het kluchtspel "Nonkel Dorus";

"De Koninklijke Harmonie", met de opera-comique "Si j' étai Roi".

Tijdens het seizoen 1932-1933 vermeldde "De Nieuwe Demergalm" geen enkele prestatie voor het Koninklijk Vlaams Toneel. Dit is op zijn minst zeer eigenaardig aangezien de andere verenigingen die in zaal Casino bedrijvig waren, verschillende optredens verzorgden. We weten bijna met zekerheid dat de aankondigingen van het

Koninklijk Vlaams Toneel gebeurde via aanplakbiljetten. (We hebben helaas geen enkel exemplaar in ons archief teruggevonden.) Was dit de reden van de mindere publiciteit in de plaatselijke kranten?

Naast de Koninklijke Harmonie en “De Vreugd des Winters” was de Franstalige groep “Studio” (met onder andere Albert Vanaudenhove) erg actief. Ze speelde elk seizoen meerdere stukken onder leiding van de heer Nelissen, leraar Frans aan het Koninklijk Atheneum te Diest.

We mogen echter niet vergeten dat er zowel in zaal Casino als in zaal Flora wekelijks meerdere films werden gedraaid. Deze vertoningen kenden een grote toeloop en vormden dus een ernstige concurrentie voor de toneelverenigingen. De film nam stormenderhand de plaats in van het negentiende-eeuwse theater. De operettes die reeds furore maakten in de vorige eeuw, waren nog altijd even populair, maar ze werden nu systematisch verfilmd met wereldvedetten, zoals de legendarische koppels Martha Eggert en Jan Kipura, en Maurice Chevalier en Jeannette Mc Donald. Men kon terecht spreken van een verschuiving in het ontspanningsleven. Als men daarbij ook nog eens de ontelbare bals telt die bij elke mogelijke gelegenheid werden georganiseerd, dan kan men gerust stellen dat het gesproken toneel het moeilijk had om zich te handhaven.

Aangezien ontspanning meer dan ooit op de eerste plaats kwam, is het niet te verwonderen dat het repertoire van het Koninklijk Vlaams Toneel in die periode bijna uitsluitend uit blijspelen bestond.

Het was pas in januari 1934 dat “De Nieuwe Demergalm” weer schreef over een opvoering van het Koninklijk Vlaams Toneel, namelijk “Overschotje”, een komedie in drie bedrijven naar het Italiaanse “Scampolo” van Mario Nicodemi. De opvoering van dit stuk scheen een welgekomen afwisseling te zijn geweest na de talrijke Duitse stukken met “hun moeilijke verwickelingen en een gelukkige ontknoping bij het slot”. De zware rol van Overschotje, het straatmeisje met de edele hoedanigheden, werd gespeeld door Nini Logman. Ze was een graag geziene beroepsactrice op wie het Koninklijk Vlaams Toneel herhaaldelijk een beroep deed. In november 1946 trad ze in zaal Casino voor het laatst op.

De mannelijke hoofdrol werd vertolkt door G. Tribout, die “door zijn voornaam en hartstochtelijk spel er in gelukte het stuk reeds van in het begin bij het publiek te doen inslaan.” Verder werd ene mejuffrouw Waterschoot (nog een gastactrice) genoemd, die “een lichtekooi” uitbeeldde. Naast de habitués Arkesteyn, Van Duren, Driessens en Bonnijs speelde, als een van de eerste vrouwelijke leden van de vereniging, mejuffrouw Vandecruys mee.

Voor de decors had de kunstschilder War Macken “eens te meer iets nieuws uitgewerkt”. De tussenpozen werden opgeluisterd door het muziekkorps van meneer Alois De Wael.

In de bestuursvergaderingsverslagen van 17 maart en 21 september 1926 werd telkens melding gemaakt van een vrouwelijk spelend lid, namelijk mejuffrouw Emma Alen en mevrouw Degol-Bertels.

Op zaterdag 29 september 1934 werd voor het eerst melding gemaakt van de nieuw opgerichte zang- en toneelvereniging "De Ware Vrienden". De stichtings- en bestuursverkiezing van deze vereniging had plaats in lokaal "In de Klok", Zoutstraat nummer 1. De vereniging trad voor het eerst op in zaal Casino op zaterdag 9 februari 1935 met de sketch-revue "D'er is e'n fuite a'n den compteur". De eerstvolgende twintig jaar zouden ze hoofdzakelijk operettes spelen.

Deuren 7 1/2 uur **STAD - DIEST** Gordijn 8 1/4 uur

TOONEELJAAR 1934-1935
SCHOUWBURG - CASINO

Zang- & Tooneelvereniging
« DE WARE VRIENDEN »

Muzikleider : **AVONDFEEST** Regie :
M. J. De Clercq M. G. Van Acker

Op Zaterdag 9 Februari 1935

MET DE MEDEWERKING VAN
Mevrouw J. STROOBANTS, toneelspeelster te Brussel, Mejuffr M. BRAUNS, toneelspeelster te Hasselt
en met de welwillende medehulp van M. J. STROOBANTS, toneeliefhebber te Brussel
Pianist : Heer Louis DAUPHIN

PROGRAMMA :

1. SYMPHONIE — Openingsstuk.

2. **Luchtconcert**, koor, gezongen door de Zangafdeling M. A. VAN OOST
Solist : M. DOLPHYN JEAN

3. SYMPHONIE.

4. **D'er is e'n Fuite a'n den Compteur**
Sketch-Revuet met zang in één bedrijf door M. J. Klock

PERSONEN :

Veintjes, rentenier	M. M. VANSCHOU BROEK
Ritje, zijn nichtje	Mevr. J. STROOBANTS
Bleskes, notaris, vriend van Veintjes	M. J. STROOBANTS
Vandegas, bediende aan het Ministerie	M. J. PELSERS
Nard, inkasseerder aan de Gasfabriek	M. K. VANDEWYNGAERD
Jef, chauffeur bij Veintjes	M. G. VAN ACKER
Marieke, meid bij Veintjes	Mej. M. BRAUNS

Handeling ten huize van Veintjes.

10 MINUTEN RUST

5. SYMPHONIE

6. **« Schampavie » of « De drie Sleutels »**
Operette in één bedrijf door F. VAN DE ZANDE

PERSONEN :

Korenbloem, herbergierster : « In het Tafelken Rond »	Mevr. J. STROOBANTS
Balthazar, wachmeister-sleuteldrager der Kazerne	M. K. VANDEWYNGAERD
Cavoskop, sleuteldrager van het Stadhuis	M. G. VAN ACKER
Bolantbeen, sleuteldrager van het Gevang	M. J. STROOBANTS

Handeling te Mechelen ten jare 1760

De Feestavond eindigt met eene **DANSPARTIJ**

Plaatsbespreking : Voor het bespreken van voorbehouden plaatsen kunnen de leden zich laten inschrijven tegen 1.00 frank per plaats in het lokaal : « IN DE KLOK », Zoutstraat, 1, op *Zondag 3^e Februari 1935*. — Inschrijving van 10 tot 11 uur voormiddag. — Onmiddellijk daarna worden de kaartjes voor het uitkiezen van die plaatsen door het lot aangewezen.

OPGELET ! De feestavond begint stipt te 8 1/4 uur.

Uittreksel van het Reglement :

1° Worden uitsluitend tot de verlooning toegelaten de leden en hun huisgenooten, met uitzondering der mannelijke niet-leden boven de 20 jaar ;

2° Kinderen beneden de 10 jaar worden niet toegelaten.

Namens het Bestuur :

De Ouder-Voorzitter, Emile VERDONCK	De Eere-Voorzitter, Richard ALLEN	De Voorzitter, Pierre DECLERCK
De Penningmeester : Jean DOLPHYN	De Schrijvers : Rup. SWINNEN, Aug. SMETS	

Ter studie : « De Dansende Prinses », operette in 3 bedrijven door Walter Kollo
Opvoering : Einde April 1935.

Draai om a.u.b.

Druk. André Dewael Druy

Ook "De Ware Vrienden" hadden aankondigingen zoals die van het Koninklijk Vlaams Toneel. Hiernaast de affiche van hun feestavond op 9 februari 1935.

De tweede feestavond van het seizoen 1934-1935 vond plaats op 1 december. "De baas in huis" was een dolkomisch blijspel, dat veel bijval kende. Dit was vooral te danken aan de smaakmakers Arkesteyn en Knapen. Over Arkesteyn lezen we "dat hij zoals altijd onvergelijkbaar was. Hij verbeeldde met een waar meesterschap de rol van Cyro den pantoffelheld." Louis Knapen werd alle lof toegezwaaid omdat hij door zijn rake moppen dadelijk de sympathie van het publiek wist te veroveren. Van Duren, Driessen en Debaerdemaker deelden in het succes van de avond. De gastactrices mevrouw De Vuyst en mejuffrouw Waterschoot vervulden de cast. De muzikanten stonden ditmaal onder leiding van de heer F. Geyskens.

Op zaterdag 12 januari 1935 was toneelkring "Hooger Streven" uit Aarschot te gast in zaal Casino. Ze bracht "Blank en Bruin", een toneelspel van Indische oorsprong van Maresco Marisini. Het was een aandoenlijk drama over het rassenprobleem in het koloniale Indië, dat enigszins deed denken aan "Max Havelaar". Om de gemoederen op te vrolijken werd de avond besloten met een bal.

Op zaterdag 16 februari 1935 nodigde het Koninklijk Vlaams Toneel weer een bevriende toneelgroep uit. "Vooruit voor Kunst" uit Leuven bracht "De dwingeland", een toneelstuk van de Diestenaar Frans Demers. Frans Demers (pseudoniem van Frans Beckers) was in de jaren dertig een van de meest belovende Vlaamse toneelauteurs. Naast "De dwingeland" en "K. Z. 25" heeft hij nog verschillende opgemerkte toneelwerken geschreven, die zich meestal afspelen in het voormalige Belgisch Congo.

Als afwisseling organiseerde het Koninklijk Vlaams Toneel op 30 maart 1935 een cabaretavond met zang, dans, muziek en "allerlei aantrekkelijkheden". De aankondiging vermeldde verder dat de bekende kluchtzanger Asselbergs van de partij zou zijn. "De plaatsen in de kom van de zaal zijn ter beschikking van de leden. De eerstkomenden hebben de beste plaatsen! Het zal er vrolijk toegaan!", besloot de verslaggever.

In "De Nieuwe Demergalm" van 9 november 1935 verscheen een korte mededeling waarin de toneelliefhebbers werden uitgenodigd om het grote lachsucces bij te wonen dat het Koninklijk Vlaams Toneel "ten tonelen zal voeren" op zaterdag 30 november, namelijk "De vliegende Venus". "Lachen van begin tot einde verzekerd!".

Het jaar 1935 werd afgesloten op 28 december met een gastvoorstelling van de Koninklijke Toneelvereniging "De Heidebloem" uit Tienen, die een zeer gewaardeerde opvoering bracht van "Als de kersen bloeien".

Volgens de commentator was het een "prachtig en machtig werk van dokter J. Van Espen, dat laat uitstralen hoe zwak het menselijk karakter is voor het wulpsche en het wereldsche".

Op 1 februari 1936 speelde het Koninklijk Vlaams Toneel “Ze moest de Paus zien, of de getemde schoonmama”, een kluchtig blijspel in drie bedrijven, dat volgens de aankondiging garant stond voor drie uur schaterlachen.

Het seizoen 1935-1936 werd besloten op dinsdag 28 april met de opvoering van “De kleine van de Variété”, een blijspel van Alfred Møller. “Het is een luchtig stuk waarbij het de auteur alleen te doen is om de mensen aan het lachen te brengen. Door hun fijn verzorgde vertolking zijn de spelers er in geslaagd het publiek te amuseren.” Het stuk beschrijft de lotgevallen van Oompje Kretschmar (vertolkt door Lowieke Knapen), die door iedereen in de luren wordt gelegd, met de bedoeling hem zo veel mogelijk geld af te troggelen.

“Lowieke gaf volle teugel aan zijn komisch talent en oogstte den grootste bijval.” De dames Waterschoot en De Vuyst oogstten veel succes met hun uitstekende vertolking als respectievelijk Bubi en Mina. De heren Gaston Tribout en René Driessens, als dokter Peter en dokter Hans die alles als een vrolijk grapje opnamen, “hebben zich meesterlijk van hun zware taak gekweten en verdienen ene bijzondere vermelding.” Mejuffrouw Jacob (nog een dame van het Koninklijk Vlaams Toneel) vertolkte de rijke erfdochter en viel op door haar elegante optreden.

De heer Gerard Van Duren was als Semmelmann in zijn element en hij wist zich zeer verdienstelijk te maken, terwijl de heer Emiel Peuters voldeed als meneer Sprenger.

“De muziekstukjes waren buitengewoon aangenaam. Het Koninklijk Vlaams Toneel mag zich verheugen steeds aan de spits te staan der kunstprestaties hier gegeven”. Dit eerbetoon was getekend: Amice.

Lowieke Knapen

Het seizoen 1936-1937 werd op zaterdag 3 oktober geopend met een gastvoorstelling door de Koninklijke vereniging “Vooruit voor Kunst”. Op de affiche stond “Moderne schoonmama”.

Een ander toneelgenre, dat de volgende jaren erg populair zou worden, is de revue.

In revues werden plaatselijke (vooral politieke) toestanden en bekende figuren op een ironische en lachwekkende manier over de hekel gehaald. Zo brachten “De Ware Vrienden” in november 1936 een revue met als titel “Heel Diest lacht”. De Casino was tweemaal uitverkocht en vanwege het succes werd een extra vertoning gegeven.

(Mevrouw Angèle Crits kende veel bijval als de “Commere”, of een “lammeer”. Samen met haar man Gaston Geedts was zij in de jaren vijftig heel actief in het Koninklijk Vlaams Toneel.)

Op zaterdag 5 december 1936 bracht het Koninklijk Vlaams Toneel “De jonge heer uit Cambridge”, een prachtig toneelspel van W. Lichtenberg met Nini Logman in de hoofdrol. Het stuk zat vol gezonde humor met fijne en spirituele dialogen. (We besparen u de ellenlange bespreking van het stuk in “De Nieuwe Demergalm” en

beperken ons tot de prestaties van de spelers.) De heer Gaston Tribout stond als de jonge Otto voor een zware taak, die hij glansvol volbracht. L. Knapen was de gewenste procuratiehouder. Zijn figuur werd door iedereen graag gezien en zijn spel gewaardeerd. A. Arkesteyn, de gewetensvolle artiest, tekende met echte overtuiging en nauwkeurigheid de norske directeur. De jonge acteur R. Driessens hield zijn rol merkwaardig staande. Mevrouw Nini Logman, als Marlies, was een lieve verschijning, artieste van kop tot teen, gedistingeerd, kunstvol. Zo gaat het artikel nog wel even door. Het is overduidelijk dat de schrijver van deze artikels (Amice) een fervente bewonderaar was van al wat het Koninklijk Vlaams Toneel op de planken bracht.

We lopen toch nog even verder het rijtje af: De heer G. Verhaegen maakte als nieuweling een veelbelovend debuut en zou - dixit Amice - met wat toewijding een goed speler worden. Ook de heer Martens was een nieuwkomer. Mejuffrouw F. Jacob was zeer bevredigend in haar spel en zij verdiende alle lof. De heren E. Peuters en G. Van Duren maakten zich eveneens verdienstelijk. Op het einde van de generiek ontdekten we de naam Toon Stickers. In dit stuk maakte hij zijn entree bij het Koninklijk Vlaams Toneel met een rolletje als brievenbesteller.

Het jazzorkest stond onder leiding van Henri Jacob.

Eind januari 1937 was de toneelafdeling van de "Koninklijke Cirkel" uit Aarschot te gast bij het Koninklijk Vlaams Toneel. Op het programma stond het eerder onbelangrijke toneelspel "De Zot" van Gaston Martens.

Op zaterdag 6 maart werden de toneelvrienden uit Aarschot opgevolgd door "De Heidebloem" uit Tienen, die ons voor het eerst liet kennismaken met "Fientje Beulemans". Dit kassucces van Fonson en Wicheler werd nadien, over een tijdsspanne van meer dan dertig jaar, tot drie maal toe door het Koninklijk Vlaams Toneel opgevoerd.

Met "De dievegge" van Alfred Bogaerd besloot het Koninklijk Vlaams Toneel het seizoen 1936-1937. Dit was een eerder zwaar op de hand liggend stuk, dat de zielestrijd belicht van de onschuldige betichte verpleegster Lucie. zij werd vertolkt door de ongenaakbare actrice Nini Logman, die "met haar spel het publiek meesleepte en een triomfantelijk succes behaalde". In zijn commentaar brak Amice een lans voor het meer culturele oeuvre. Hij stelde immers vast dat "velen op amusement belust zijn en van spektakels houden van licht gehalte". Hij was daarentegen de mening toegedaan "dat ondanks de tijdsomstandigheden en de beslommeringen van het geprikkelde hedendaagse leven (we schrijven 1937) de cultuur meer aan bod moet komen, want verpozing door kunst is heilzaam voor ziel en lichaam."

Hij deed een oproep aan het Koninklijk Vlaams Toneel om het kunstpeil hoog te houden. Maar ook de klucht met gezonde humor

moest elk seizoen deel uitmaken van het repertoire.

Eens te meer werden de prestaties van de gevestigde acteurs opgehemeld.

De heer Etienne Berson werd gefeliciteerd met zijn eerste optreden. De muziek was zoals altijd "keurig fijn. De melodie met cello bij het eerste en derde bedrijf verwekte de gewenste stemming."

* * *

Op zaterdag 25 september 1937 werd Emile Elen begraven. Hij was niet alleen gedurende meer dan 50 jaar uitvoerend lid van de Koninklijke Harmonie geweest, maar bovendien ook spelend lid van het Vlaams Toneel sinds 1890. Van 1905 tot 1928 was hij schatbewaarder van laatstgenoemde. Emile trad in de voetsporen van zijn vader Eugeen Elen, die spelend lid was in de jaren 1870. Zijn grootvader Edouard Elen behoorde daarenboven tot de medestichters van het Vlaams Toneel in 1848.

* * *

Het seizoen 1937-1938 werd ingezet op zaterdag 20 oktober met "De list van Oom Jeroom", een blijspel in drie bedrijven. Het stuk werd opgevoerd door "Het Kunstgezelschap" van H. Schumacher.

Op kerstdag bracht het Koninklijk Vlaams Toneel "Terug in het Witte Paard", een vervolg op de alom gekende operette van Benatski. A. Arkesteyn en J. Wijndaele stalen, als respectievelijk Willem Giesecke en W. Hinzemann, de show en werden dientengevolge bestempeld als rasartiesten, "want menig beroepsacteur zouden zij in de schaduw stellen zo er vergelijkenderwijze diende beoordeeld." G. Tribout speelde Otto Siedler, G. Van Duren was de waard en R. Musick de jonge luitenant. H. Van Schoubroeck maakte zijn debuut als advocaat Arndt. F. Bondroit en T. Stickers vervulde, ditmaal als piccolo, de cast.

Naast de beroepsactrices mevrouw De Vuyst, als waardin, en juffrouw Waterschoot, als Ottelie, traden de eigen actrices mejuffrouw F. Jacob en mejuffrouw R. Lemmens op als de zusjes Palm. Tenslotte werd er melding gemaakt van mejuffrouw Maes, die blijk gaf van "plankenvastheid en toneelkennis". (Alhoewel de voornaam niet werd vermeld, betrof het ongetwijfeld Hermine Maes, de oudere zus van Jacqueline Maes).

Ook met de opvoering van de komedie "Samen uit, samen thuis" van Smith, Winchell en Hazard, bleef het Koninklijk Vlaams Toneel een beroep doen op de gastvedettes mevrouw De Vuyst en mejuffrouw Waterschoot om de hoofdrollen te verdedigen.

Men bemerkte echter dat hun plaats stilaan werd ingenomen door de plaatselijke "liefhebsters", die hun kleine opdrachten inruilden voor de belangrijke rollen.

Mejuffrouw R. Lemmens en mejuffrouw F. Jacob lieten bij deze

opvoering al blijken dat ze klaar waren voor het grotere werk. Naast de drie routiniërs Arkesteyn, Van Duren en Tribout zorgden de jongeren R. Musick, T. Stickers en H. Van Schoubroeck voor een puike prestatie.

De entree van Albert Vanaudenhove, in de rol van Calahan, ging niet onopgemerkt voorbij. Men kon merken dat de acteur reeds jaren ervaring had opgedaan bij het Franstalige gezelschap "Studio". De heer War Macken maakte zich niet enkel verdienstelijk als decorontwerper en -bouwer, maar ook als grimeur. De souffleur van dienst was de heer L. Beken.

De regie (of wat er in die tijd voor moest doorgaan) was in handen van maar liefst twee heren, namelijk E. Broos en L. Musick.

De toeschouwers zullen wel tevreden zijn geweest, want volgens Amice was het "een prachtige avond".

Twee maanden later, op 2 april 1938, bracht het Koninklijk Vlaams Toneel het blijspel "Mijn Oom uit Holland" van Lodewijk De Schutter. Het bestuur had zich tot doel gesteld de hoofdrollen te laten vertolken door de jonge leden, teneinde hen aan te moedigen en hen het nodige zelfvertrouwen in te boezemen.

De "jongeren" werden op een gepaste manier geruggesteund door de oudere garde Arkesteyn, Tribout, ... Men kan gerust zeggen dat de heren R. Musick, Toon Stickers, H. Van Schoubroeck en J. Uten deze kans met beide handen grepen. Met hun prestatie bewezen ze dat ze bekwaam waren om in de toekomst belangrijke rollen te spelen. Hetzelfde kon worden gezegd van de dames Jacob en Lemmens.

De voorstelling werd besloten met een bal.

Op zaterdag 16 april (amper 14 dagen later) werd het seizoen afgesloten met "De krekkel".

Deze keer was het opnieuw de beurt aan de heren Arkesteyn, Vanaudenhove en Tribout om de hoofdrollen voor hun rekening te nemen.

Mevrouw Clerx, die sedert lang in de toneelmiddens naam en faam had verworven, leverde een hoogstaande prestatie in de rol van Peerybingles vrouw. Ook de juffrouwen Lemmens en Jacob waren opnieuw van de partij.

De heer Arkesteyn wist als Caleb Plummer "door zijn vertolking en inzonderlijk door zijn gebarenspeel het hart te roeren, zodat menige traan werd weggepinkt."

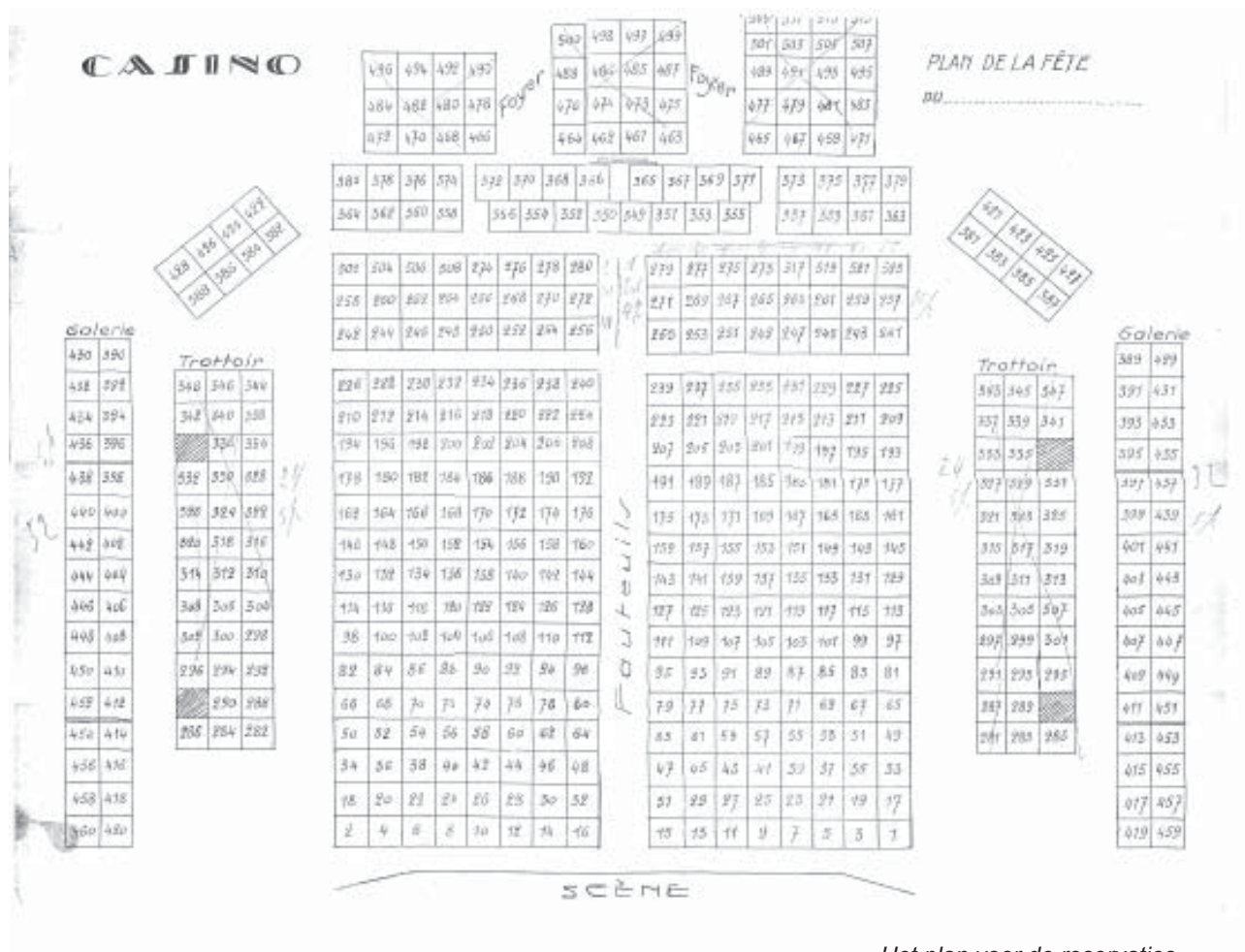
De heer A. Vanaudenhove verdiende alle lof voor zijn fijn beheerste interpretatie van John Peerybingle.

De heer Tribout "verdient te worden gelukkigewest, voor de manier waarop hij zich behoorlijk antipathiek wist te maken." Ook de heer Vanschoubroeck bracht een bijzonder gewaardeerde prestatie.

"Het was waarlijk een modelvertooning, gansch afgestemd op het groote beroepstoeel. Geen wonder dat, bij het einde van ieder bedrijf, het publiek zijn hooge waardering in geestdriftig handgeklap wist om te zetten."

De stukken van het moderne internationale repertoire, die in de jaren 1937-1938 door de beroepsgezelschappen "KNS" en "KVS" werden opgevoerd, werden pas na de Tweede Wereldoorlog (onder impuls van A. Daems en Fr. Zaenen) in zaal Casino werden gebracht.

Tijdens het seizoen 1938-1939 werd zaal Casino overspoeld door een onafgebroken reeks toneelstukken, operettes en revues. Die werden gebracht door de plaatselijke verenigingen en door vreemde groepen. Als men daar de talrijke cinemavoorsstellingen bijtelt, kan men gerust zeggen dat er in "de Casino" alle dagenwel iets te doen was.

Het plan voor de reservaties.

Op 26 november 1938 bracht het Koninklijk Vlaams Toneel het historische blijspel "De molen van Sans-Souci" van Otto Harting, met muziek van Renaat Veremans.

Het stuk was indertijd razend populair. Het hele verhaal draait rond Frederik de Grote en de koppige molenaar van Potsdam, die zijn molen niet wil verkopen aan de koning en zijn dochter niet wil schenken aan de knappe gardesoldaat van Frederik. Zoals het echter past in dit genre stukken, komt alles in orde.

Het publiek was erg opgetogen over het stuk en de vertolkers. Als we de commentator van toen mogen geloven, was het spel van de acteurs en actrices beter dan ooit.

"Van de talrijke jongeren, die toch maar een korte leertijd achter de rug hebben, kan getuigd worden dat ze enorme vorderingen hebben gemaakt. Het vrouwelijke element verdient een speciale vermelding. Wanneer vroeger een vrouwenrol werd vertolkt door een juf van de stad (hiermee werd bedoeld: iemand van de vereniging), was het steeds een stoprol. Nu hebben twee speelsters bewezen dat ze een hoofdrol kunnen houden, het ganse stuk door, op een wijze die alle lof verdient." Met deze twee dames werden zeker de juffrouwen Jacob en Lemmens bedoeld.

Op 8 april 1939 had in zaal Casino de creatie plaats van "K. Z. 25", het nieuwste stuk van de Diestenaar Frans Demers. Aan deze hoogstaande vertoning verleenden de beroepsactrice Nini Logman en acteur Victor Siccard hun medewerking. De overige rollen werden vertolkt door de acteurs van de drie liberale toneelverenigingen. Voor het Koninklijk Vlaams Toneel waren dit T. Stickers, R. Musick en F. Bonnyns. A. Vanaudenhove speelde de rol van Jan Vereeken en was bovendien de toneelleider. Nadat de auteur zijn werk had voorgesteld, hield de heer Omer Vanaudenhove een toespraak. De geluidsregie werd verzorgd door Radio Centrale en de muzikale begeleiding was in handen van Louis Dauphin. Een tweede voorstelling had plaats op woensdag 19 april.

- K. Z. 25 -		
Toneelstuk in vier bedrijven en vijf tafereelen door FRANS DEMERS		
PERSONEN :		
Willew Koenig	Stoups	
Fanny Rosenberg	Stoups	
Joan Rosenberg	H. Stoups	
Albert Dierckx, ontgelykzondige van des keizers	A. Stickers	
Jan Vereeken	A. VAN AUDEHOVE	
Feraand Fiska, loutzende der loutzende tijt	J. JACOB	
Robert Pilsch, 1 st pleet	Stoups de Witten	
Hendrik Waray, 2 ^{de} pleet	Stoups	
Parold, loutzender	G. VAN DER	
Konold, groenroet-gevoel	E. VAN DER	
Vertommen, speler	R. MUSICK	
Bediende	F. BONNYS	
Chauffeur	F. MELLENS	
Bediende	J. DEBIE	
Toneelleider : A. VAN AUDEHOVE	Opzetter : H. HONORÉ	
Hoofd : Y. DE RIJCK	Assistent : F. VAN DER	
Beveer : J. CAUON		
OPBEPAKT : Er is een pauze vlooghen het eerste en het tweede tafereel van het derde bedrijf.		

Het programma van het jaar 1939-1940 hebben we niet kunnen achterhalen.

*

Zaal CASINO

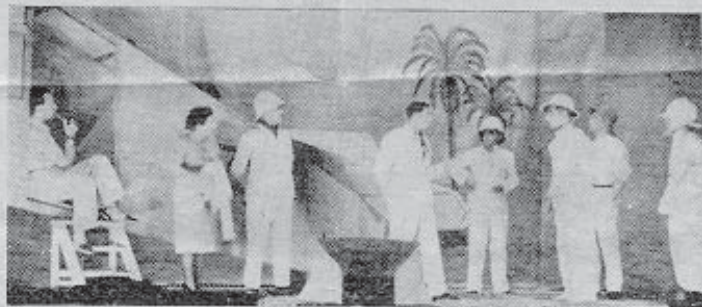
OP WOENSDAG 19de APRIL, TE 8 UUR
Tweede en laatste Opvoering van

K. Z. 25

Het nieuwe meesterwerk

van onzen Stadgenoot

FRANS DEMERS

Met de medewerking van de eerste prijzen van verschillende landjuweelen

Nini LOGMAN en V. SICCARD

Omringd door een groep EERSTE RANGKRACHTEN

Nieuwe Decors Oorspronkelijke tooneelschikking

Degene die de eerste opvoering bijgewoond heeft weet dat het een kunst-
vertooning van eerste gehalte betreft. Iedereen die van prachtig tooneel houdt
mag niet nalaten deze opvoering bij te wonen.

Kaarten te bekomen van 4 - 5 - 6 frank van heden af in
Zaal « CASINO », Diest — Telefoon 255.

Diest — Druk. André Dewael